

Sygn. akt: I C 548/24

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2024 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	asesor sądowy Paweł Kamiński
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Karolina Kotowska

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2024 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa W-S24 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda W-S24 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 548/24 T., dnia 23 czerwca 2024 roku

UZASADNIENIE

Pozwem z 8 listopada 2023 roku powód W-S24 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniósł o zasądzenie od Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 1 888,29 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 5 kwietnia 2022 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w wyniku zdarzenia drogowego, które miało miejsce w dniu 15 lutego 2022 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do M. G.. Powód wyjaśnił, że pojazd był ubezpieczony u strony pozwanej na mocy polisy ubezpieczeń komunikacyjnych, w tym dobrowolnego ubezpieczenia AC. Poszkodowany zlecił naprawę swojego pojazdu (...) spółka z o.o. Warsztat dokonał naprawy pojazdu i wystawił fakturę VAT opiewającą na kwotę 11 603,62 zł. Pozwany wypłacił na rzecz warsztatu naprawczego kwotę 9 715,33 zł. Poszkodowany przełał wierzytelność z tytułu kosztów naprawy swojego pojazdu na warsztat naprawczy, który następnie na mocy umowy powierniczego przelewu wierzytelności przełał wierzytelność na powoda. Powód dochodził pozwem różnicy pomiędzy kwotą wynikającą z faktury VAT wystawionej przez warsztat naprawczy a kwotą wypłaconego odszkodowania.

W dniu 29 grudnia 2023 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu w sprawie X Nc 2557/23 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający w całości żądanie pozwu.

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany przyznał, że na skutek zdarzenia szkodowego z dnia 15 lutego 2022 roku uszkodzeniu uległ pojazd F. o nr rejestracyjnym (...), że wypłacił odszkodowanie w wysokości 9 715,33 złotych oraz że pojazd w dniu szkody posiadał ubezpieczenie Autocasco w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Pozwany podniósł jednak, że przy ustalaniu wysokości odszkodowania kierował się postanowieniami łączącej strony umowy. Zdaniem pozwanego wysokość odszkodowania ustalono zgodnie z postanowieniami umowy ubezpieczenia oraz postanowieniami ogólnych warunków ubezpieczenia. Pozwany zaznaczył też, że nieuzasadnione było obciążanie go kosztami za obsługę merytoryczną szkody, przygotowanie pojazdu do odbioru oraz mycie pojazdu. Koszty te zdaniem pozwanego są bezzasadne i wykraczają poza zakres zawartej umowy ubezpieczenia.

W piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2024 roku powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie wnosząc też o uznanie zapisu § 15 OWU za niedozwoloną klauzulę umowną.

Z kolei pozwany w piśmie procesowym z dnia 24 kwietnia 2024 roku oświadczył, iż zawarł z poszkodowanym M. G. w dniu 16 lutego 2022 roku ugodę. Pozwany wskazał, że kwota ustalona w ugodzie została wypłacona. Pozwany wskazał, że poszkodowany potwierdził, iż ustalona kwota w pełni zaspokaja jego oczekiwania i nie będzie zgłaszał żadnych dodatkowych roszczeń w związku z tą szkodą w przyszłości. W związku z tym pozwany podniósł zarzut powagi rzeczy ugodzonej stwierdzając, że powództwo jest niezasadne i powinno zostać oddalone.

Na dalszym etapie postępowania stanowiska stron pozostały bez zmian.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 505⁸ § 4 k.p.c. w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza czterech tysięcy złotych, uzasadnienie wyroku ogranicza się do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Sporny pomiędzy stronami był koszt naprawy pojazdu przy uwzględnieniu postanowień umowy ubezpieczenia, w tym ogólnych warunków ubezpieczenia. Jako, że przedmiotowa sprawa była rozpatrywana w postępowaniu uproszczonym, a wartość przedmiotu sporu nie przekraczała czterech tysięcy złotych, uzasadnienie wyroku zostało ograniczone do elementów wskazanych w art. 505⁸ § 4 k.p.c.

Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął dowód z opinii biegłego, którego przeprowadzenia domagał się pozwany, ponieważ dowód ten miał wykazać fakt nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy. W świetle bowiem podniesionego przez pozwanego zarzutu powagi rzeczy ugodzonej rozstrzygnięcie w przedmiocie ustalenia kosztów naprawy pojazdu przy uwzględnieniu postanowień umowy ubezpieczenia zawartej przez pozwanego z poszkodowanym było zbędne.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawało, że poszkodowaną i pozwanego łączyła umowa ubezpieczenia autocasco (AC), wobec czego miarodajne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były przepisy art. 805 i n. k.c.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z treści przepisu 805 § 2 k.c. wynika nadto, że przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega przede wszystkim na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Zgodnie natomiast z przepisem art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Sąd zważył, że umowa ubezpieczenia autocasco jest ubezpieczeniem dobrowolnym, pełniącym głównie funkcję ochronną, zaś warunki tego ubezpieczenia określa zakład ubezpieczeń w tzw. ogólnych warunkach

ubezpieczenia. Z chwilą doręczenia ubezpieczonemu ogólnych warunków ubezpieczenia stają się one integralną częścią umowy i należy je stosować. W przedmiotowej sprawie bezsporne było, że pozwanego i poszkodowanego łączyła umowa ubezpieczenia – polisa nr (...) oraz Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Autocasco+.

Zgodnie z art. 917 k.c. przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać. Zawarcie ugody pozasądowej kreuje stan tak zwanej "powagi rzeczy ugodzonej", zaś jej wykonanie prowadzi do wygaśnięcia danego stosunku prawnego, w zakresie którego zawarto ugodę. Powaga rzeczy ugodzonej, w przeciwieństwie do powagi rzeczy osądzonej, nie stanowi podstawy do odrzucenia powództwa, lecz skutkuje jego oddaleniem. Pozwany podniósł, że w dniu 16 lutego 2022 roku zawarł z poszkodowanym M. G. ugodę. W ramach tej ugody pozwany zobowiązał się wypłacić na rzecz poszkodowanego kwotę 6785,41 złotych tytułem odszkodowania za uszkodzenia w pojeździe marki F. (...) o nr rej. (...) powstałe w związku ze szkodą komunikacyjną nr (...)–01 zaistniałą w dniu 15 lutego 2022 roku. Poszkodowany oświadczył, iż kwota 6785,41 złotych zaspokaja całkowicie wszelkie roszczenia wobec (...) S.A. z tytułu przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody oraz że nie będzie ani obecnie, ani w przyszłości wnosić wobec (...) S.A. żadnych roszczeń z tytułu przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody z dnia 15 lutego 2022 roku. Pozwany podniósł też, że kwota ustalona w ugodzie została poszkodowanemu wypłacona. Należy też zauważyć, że powodem w przedmiotowej sprawie nie był bezpośrednio poszkodowany, lecz nabywca wierzytelności obejmującej odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu. Zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Przelew wierzytelności to umowa, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza). Zatem przelew wierzytelności z art. 509 k.c. w relacji: dłużnik cedowanej wierzytelności i jej cesjonariusz, powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Dlatego też z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje status wierzyciela. Przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu - cedentowi. Umowę przelewu wierzytelności poszkodowany M. G. zawarł z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. w dniu 19 lutego 2022 roku, czyli już po dniu, w którym zawarł z pozwanym ugodę. Na skutek zawarcia ugody wygasło roszczenie o naprawienie szkody powstałej w majątku poszkodowanego na skutek zdarzenia drogowego z dnia 15 lutego 2022 roku. Poszkodowanemu nie przysługiwała już więc w dacie cesji wierzytelność, która została umową przelewu objęta. Biorąc pod uwagę powyższe, zarzut powagi rzeczy ugodzonej podniesiony przez pozwanego był skuteczny, co skutkowało oddaleniem powództwa. O tym Sąd orzekł w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, tj. na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i § 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. Jako, że pozwany wygrał proces w całości, zatem powód obowiązany jest zwrócić mu, zgodnie z żądaniem, koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty poniesione przez pozwanego składa się koszt zastępstwa procesowego określony na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (T.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1935 ze zm.) w wysokości 900 złotych i tę kwotę Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego. Kwota ta została zasądzona wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, zgodnie z treścią brzmieniem art. 98 § 1¹ k.p.c., w myśl którego, od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty.